

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 387/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť D. Š., D., T., zastúpenej Advokátskou spoločnosťou JUDr. M. P., advokátka, s. r. o., Ž., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 165/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. Š., D. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2010 doručená sťažnosť D. Š. D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenie základného práva podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 165/2008.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou z 18. októbra 2007 podanou na Okresnom súde Dolný Kubín domáhala určenia neúčinnosti právneho úkonu – kúpnej zmluvy. Vec bola vedená pod sp. zn. 1 C 185/2007. S účinnosťou od 1. januára 2008 bola vec prevedená na novozriadený okresný súd, kde je vedená pod sp. zn. 3 C 165/2008.

3. Sťažovateľka v sťažnosti ďalej v podstatnom uviedla: *„Od podania žaloby dňa 18. 10. 2007 až doposiaľ (teda obdobie 2,5 roka) Okresný súd v Námestove neuskutočnil ani jedno pojednávanie ani vo veci nevykonal žiadny procesný úkon vo veci samej, dvakrát vytýčil pojednávanie, ktoré následne vopred odročil, napriek tomu, že v súčasnosti ide už o 2,5 roka trvajúci spor.“*

4. Sťažovateľka podala predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 165/2008, ktorá bola doručená okresnému súdu 24. mája 2010. K sťažnosti sa vyjadrila predsedníčka okresného súdu 18. júna 2010 tak, že konštatovala čiastočné prieťahy v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 3 C 165/2008. Zároveň sa zaviazala sledovať priebeh konania v tejto veci v trojmesačných lehotách a dbať na to, aby v budúcnosti k neodôvodneným prieťahom nedochádzalo.

5. Sťažovateľka preto navrhla vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie označených základných práv sťažovateľky a prikáže okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zároveň požiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 30 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Ústavný súd opakovane vyslovil (I. ÚS 46/2010 atď.), že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 30. júna 2010 a na poštovú prepravu podaná 28. júna 2010, teda len po uplynutí týždňa od vybavenia sťažnosti predsedníčkou okresného súdu z 18. júna 2010, ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti sťažovateľky na prietahy podľa zákona o súdoch z jej strany iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06, I. ÚS 233/08). Ústavný súd považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

12. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

13. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľke nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne

a plynulo, podala v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010